

ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 126/22

Люксембург, 14 юли 2022 г.

Решение на Съда по съединени дела C-59/18, Италия/Съвет и C-182/18, Comune di Milano/Съвет, по съединени дела C-106/19, Италия/Съвет и Парламент и C-232/19, Comune di Milano/Парламент и Съвет, и по дело C-743/19, Парламент/Съвет

Определяне на седалището на ЕМА и на седалището на ЕОТ: компетентността за определянето им принадлежи на законодателя на Съюза, а не на държавите членки

Решенията на представителите на държавите членки за определяне на новото седалище на ЕМА и на седалището на ЕОТ са политически актове, без задължително правно действие, поради което срещу тях не може да се подава жалба за отмяна

На 20 ноември 2017 г. представителите на правителствата на държавите членки решават новото седалище на Европейската агенция по лекарствата (ЕМА) да бъде преместено от Лондон в Амстердам.

През юни 2019 г. те решават също така седалището на новосъздадения Европейски орган по труда (ЕОТ) да бъде в Братислава.

Италия и Comune di Milano оспорват решението на представителите на правителствата на държавите членки да определят Амстердам за седалище на ЕМА (C-59/18 и C-182/18), както и Регламент 2018/1718¹, който след приемането на това решение определя посочения град за седалище на ЕМА (C-106/19 и C-232/19). Европейският парламент, от своя страна, оспорва решенето на представителите на държавите членки да определят Братислава за седалище на ЕОТ (C-743/19).

С днешните си решения **Съдът, заседаващ в голям състав, отхвърля всички жалби.**

Най-напред, Съдът припомня, че актовете, приети съвместно от представителите на правителствата на държавите членки не подлежат на упражнявания от Съда на основание член 263 ДФЕС контрол за законосъобразност.

Необходимо е обаче също така този акт да не представлява на практика решение на Съвета, прието в качеството на институция на Съюза.

При тези обстоятелства Съдът най-напред разглежда въпроса дали определянето на седалищата на органите, службите и агенциите на Съвета е от компетентността на представителите на правителствата на

¹ Регламент (ЕС) 2018/1718 на Европейския парламент и на Съвета от 14 ноември 2018 година за изменение на Регламент (ЕО) № 726/2004 по отношение на местонахождението на седалището на Европейската агенция по лекарствата (ОВ L 291, 2018 г., стр. 3).

държавите членки, които действат по общо съгласие съгласно правилото на член 341 ДФЕС, или тази компетентност принадлежи на законодателя на Съюза.

Съдът постановява, че член 341 ДФЕС не се прилага при определянето на седалищата на орган, служба или агенция на Съвета като ЕМА.

Следователно компетентността за определяне на седалищата на ЕМА или на ЕОТ принадлежи на законодателя на Съюза, който я упражнява действайки в съответствие с процедурите, предвидени с материално релевантните разпоредби на Договорите.

По-нататък Съдът приема, **че решенията на представителите на правителствата на държавите членки за определяне на новото седалище на ЕМА и на седалището на ЕОТ, приети съответно през ноември 2017 г. и юни 2019 г.,** не могат да се квалифицират като актове на Съвета. Напротив, тези решения представляват актове, приети колективно и по общо съгласие от представителите на правителствата на държавите членки.

Тъй като са приети от държавите членки в област, в която Договорите не предвиждат действия от тяхна страна, разглежданите решения нямат задължително правно действие в правото на Съюза. Те са политически решения **на държавите членки, срещу които не може да се подава жалба за отмяна по член 263 ДФЕС.**

Що се отнася до жалбите, предявени срещу **Регламент 2018/1718, Съдът отхвърля всички доводи на Comune di Milano и на италианското правителство, изведени от нарушаване на прерогативите на Парламента и от незаконосъобразност на този регламент поради нередовност на процедурата, в резултат на която е прието решението на представителите на държавите членки от 20 ноември 2017 г. за определяне на град Амстердам за ново седалище на ЕМА.**

В това отношение Съдът приема, че това решение е акт на политическо сътрудничество без обвързваща сила, която да може да ограничи правото на преценка на законодателя на Съюза. **Следователно не може да се счита, че в случая Парламентът е отказал да упражни законодателните си правомощия, тъй като се е считал за обвързан от разглежданото решение.**

Съдът добавя, че в случай на несъгласие с политическото решение на държавите членки за преместване на седалището на ЕМА в Амстердам, Парламентът е могъл да се противопостави на отразяването на това решение в законодателен акт на Съюза.

ЗАБЕЛЕЖКА: Жалбата за отмяна цели да бъдат отменени актове на институциите на Съюза, които противоречат на правото на Съюза. При определени условия държавите членки, европейските институции и частноправните субекти могат да сезират Съда или Общия съд с жалба за отмяна. Ако жалбата е основателна, актът се отменя. Съответната институция трябва да отстрани евентуалната празнота в правото, създадена с отмяната на акта.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда

Пълният текст на съдебните решения ([C-59/18 и C-182/18](#), [C-106/19 и C-232/19](#), и [C-743/19](#)) е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването

За допълнителна информация се свържете с Илияна Пальова ☎ (+352) 4303 4293

Кадри от обявяването на решенията са достъпни на „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106

Поддържайте връзка!

